

FOLK OG LAND

Nr. 1 - 6. årg.

Lørdag 5. januar 1957

Løssalg 65 øre

Dette ville makthaverne ikke vite!

Av ERLAND SKJETNE

Våren 1945 da «Norges store allierte» trengte seg inn- over de tyske østområder satt en ikke liten del av våre av «smart» propaganda forvirrede landsmenn og frydet seg over denne røde frammarsjen mot Vest Europa. De nøt sine hamstringslagre, flyttet knappenålene på kartet litt lenger mot vest for hvert kommunistisk framstøt, og med en skadefryd som er særegen for folk som hverken er kalde eller varme — men lunkne — ventet de på «befrielsen».

De tilhørte i en så sterk grad sinnsforvirringens hjemmefront at de ikke forsto at det de frydet seg over var en av de største mennesketragedier i den nyere historie.

Selv ikke vi, som i den annen verdenskrig ikke ønsket den stalinske kommunismes seier — ja, som med blanke våpen frivillig kjempet mot den — har siden fått full rede på hva som hendte den tyske sivilbefolkning i Øst-Prøyssen, Schlesia og Pommern! — Hele befolkningen hjalp i ukevis til med å grave pansergraver for å forbedre forsvaret av tysk jord. De fleste etter arbeidstidens slutt til langt på natt. Men da den røde stormfloden kom og alle gutter og menn fra 14 til 70 år kjempet aktivt i folkestormen hadde den øvrige befolkning ingen annen utvei enn å flykte unna.

Omkr. 1½ mill. kvinner, barn og oldinger satte livet til under forsøket på å ann-dra seg «befrielsen» som de visste for dem ikke betydde annet enn voldtækt, plyndring, mishandling og deporta-

Hjelp foreldreløse tyske barn!

i samfunnet. Derfor er de «gitt» navn og anslagsvis fødselsår og dato!

Praktisk talt alle befinner seg hos pleieforeldre i Vest-Tyskland og har det materielt sett godt, men ca. 1000 lever under de kummerligste forhold i Øst-Tyskland og det er for disse jeg har sett meg ned for å skrive til deg.

Min hustru som var fra Narva i Estland ble «befridd» våren 1945, men jeg visste at hennes søsters eneste sønn, hvis foreldre ble «befridd» omtrent samtidig, befant seg på et barnehjem i Øst-Tyskland. For å komme i kontakt med gutten og få ham ut til friheten måtte jeg gå forsiktig tilverks da han var født i

met eller leiren en gang pr. uke i noen timer. De tilhører automatisk den kommunistiske ungdomsorganisasjon. F. D. J. (Frie Deutsche Jugend). Kosten er dårlig men klærne verre!

De mangler alt en gutt i denne alderen trenger og ønsker seg. De er blitt harde og bitre, aldri har noen besøkt dem, men at de innerst inne lengter etter et lite tegn på kjærlighet fikk jeg ved to anledninger erfare. Jeg må tenke på dette verset av en frontkjemper:

*Du kan tenke, tro og kalle meg
fantast og steil og stri.
Bak det ytre, harde skallet er jeg
ennå myk og fri!*

Mennesker som aldri har fått kjærlighet kan heller aldri gi kjærlighet. Derfor vil jeg be Folk og Lands lesere at dere gjør en innsats for kanskje å redde disse menneskeskjebnene! Send disse guttene en liten oppmuntring i form av en liten pakke. Den behøver ikke å inneholde allverdets ting. Hvis det i en pakke er et skjerf, i en annen et par strømper o.s.v. er dette nok. Penger får de ikke ta imot.

Forholdene i Øst-Tyskland har «lønnet» litt den senere tid. Personlig har jeg sendt pakker til en tre-fire stykker og har fått rørende takkebrev tilbake fra barna. Pakkene kan sendes til **Deutsches Rotkreuz, Kindersuchdienst**

Blomkamp 51, Hamburg Osdorf, Evangelischer Hilfswerk, Schweizer Hof, Zehlendorf Berlin, eller til Hildegard Müller Caritasverband Berlin — Friedenau, Fregestr. 3, Berlin.

Pakkene blir derfra videre-sendt til barna i østsonen. Gavepakker er tollfrie så det kan tenkes at de kan sendes direkte til Lutherstift, Frankfurt a/d. Oder. Hvis det legges brev inn i pakkene må de ikke inneholde noe politisk og det må gjøres klart at det kommer fra en ukjent, da gutten ellers kan bli urolig og tro at det er fra noen som kjenner hans fortid. Røde kors har erfaringer når det gjelder ovennevnte og disse guttene er overspente. Ethvert budskap, det være seg pakke eller brev, kan være et håp de klamrer seg til i sin fantasi.

Jeg er klar over at vi p.g.a. omstendighetene kanskje ennå representerer den i Norge dårligst stilte samfunnsklasse økonomisk sett. La «de andre» ta seg av flyktningebarn eller andre nødstedte, disse guttene er «våre» barn! Ingen andre tar seg av dem. Derfor kjære frontkjemperkamerater, — og andre justisofre i Norge — send dem en liten pakke! Du hadde sikkert en tysk frontkamerat i siste krig. Kanskje er det nettopp hans sønn du sender en liten hilsen fra Norge.

NYTTÅRSBØNN 1957

Det var engang for lenge, lenge siden — jeg husker enda godt den fjerne tiden da vi i norske hjem fant fred og ro, da innen fire vegger hersket hygge, da sammen alltid så velsignet trygge vi kunne bo.

Det var engang da interesser, tanker og alt som varmt igjennom hjertet banker fikk møtes rikt og godt til alles gavn, da fritt vi kunne snakke og få høre om ekte livsverdier som kan føre oss trygt i havn.

Du Fader vår på jord og høyt i himlen, som ga oss sol og hele stjernevrmlen, som i ditt eget bilde har oss skapt — gi oss i nåde fra din renhets tinne ditt lys så vi får lov igjen å finne det vi har tapt.

Du Herre la det nye år få stige i lysets fulle varme glans. La vike fra land og folk hver mørkets onde ånd, la sannhet, renhet komme helt til orde, legg kjærlig, signende på små og store, din legehånd.

RAGNHILD WIESENER

Kan underet skje i det nye år?

Tusenvis av gode norske borgere går fremdeles rundt i dette landet og venter på rettferd. De venter og krever at det skal bli slutt på den sadisme og den terror som fremdeles hersker i så rikt mon. Det prekes fremdeles

av undersätter. Og jeg kan ikke forstå at det er med kongehusets bifall at slikt skjer. Nå må det bli fortgang med å rette det som rangt er. Vi krever at Forbundet pånytt går inn for våre rettferdskrav.

Bonde.

Helge Grønstad til minne

Dette herlige menneske. Denne rettskafne mann. Uten svik og lyte. Ja, jeg tror at de fleste av oss som lærte ham å kjenne fikk et sting i brystet da vi ikk hørt at han var død.

12. des. 1956.

O. R. BENUM

Fossenvatnet pr. Steinkjær

Det var et trist budskap som kom her til Vestkysten med Folk og Land's nr. 39, — at vår utmerkede Forbundssekretær og venn, Helge Grønstad så hastig ble revet bort, midt oppe i et stort og krevende arbeide, som i særlig grad krevde en mann med hans store arbeidskraft, pågangsmot, innsikt og dyktige ledelse. Det var som herr Alexander Lange så treffende uttrykker det i det samme nr. av bladet: «Hans bortgang er det frykteligste slag». Nettopp hva jeg også mener. Jeg tror det skal bli mer enn vanskelig å finne en etterfølger som med samme dyktighet kan føre arbeidet videre, intelligent og kunnskapsrik som han var, og med en sjelden evne til å omgås folk, både venn og fiende.

Men hans bortgang er samtidig en kraftig appell til oss alle om etter evne å gå inn for arbeidet med å føre saken — Vår sak — videre frem til seier. Til det kreves en helhjertet oppslutning. La det bli vår tributt til vår venn

bestemte hadde den øvrige befolkning ingen annen utvei enn å flykte.

Omkr. 1½ mill. kvinner, barn og oldinger satte livet til under forsøket på å unn-dra seg «befrielsen» som de visste for dem ikke betydde annet enn voldtekt, plynd-ring, mishandling og deporta-sjon. Tusener av mødre med små barn kjempet seg fram langs landeveien og da de merket at de ikke orket mer ga de barna over til de som ennå hadde mere kraft, til soldater eller rødekorssøstre.

Hvis disse var norske ble de siden straffet i Norge som forrædere!

Barna gikk deretter mange ganger fra hånd til hånd, og i forvirringen, i desperasjon-en var det ingen eller få som bekymret seg om barnas navn og fødested. Selv var de ofte for små til å kunne snakke eller huske.

Slik var det at da «freden» endelig kom satt det tyske røde kors igjen med ca. 110 000 barn som ikke visste hva de het, hvor de var født og hvem foreldrene var.

Ved et fantastisk arbeide av røde kors har de fleste barna nå funnet tilbake til sine slektninger eller gjenlevende foreldre. Slike barn kunne ikke bortadopteres, men ble anbragt i store spesi-elle barnehjem over hele Tyskland. — De gjenlevende mødre har hittill lidd mest! Hundrevis har blitt sinnssyke når de etter årelang leting har mistet håpet. Nå er det kanskje barna som lider mest. De fleste er i alderen fra 11 til 14 år og med puberteten kommer også en mer voksen forstand og med den de sta-dige sjelspinede spørsmål: Hvem er jeg egentlig, hva heter jeg, hvorfra kommer jeg, hvordan så min mor ut? osv. Disse barna, for hvem vel alt håp om å få noe svar på disse spørsmålene er forgjæ-ves, skulle jo også innordnes

Narva i Estland ble «befridd» våren 1945, men jeg visste at hennes søsters eneste sønn, hvis foreldre ble «befridd» omtrent samtidig, befant seg på et barnehjem i Øst-Tysk-land. For å komme i kontakt med gutten og få ham ut til friheten måtte jeg gå forsik-tig tilverks da han var født i Estland og av de kommunist-iske myndigheter kunne er-klæres for russisk statsborger og sendes østover. Foretrak-ker derfor tre ganger illegale rei-ser inn i Øst-Tyskland da jeg ikke tok risken på å reise le-galt, som tidligere front-kjemper. Ved hver gang å ta tog fra Oslo til Hamburg og fly derfra til Berlin, oppholdt jeg meg tre ganger i 1956 i forskjellige byer i Øst-Tysk-land dekket og hjulpet av venner, medlemmer av Evan-gelischer Hilfwerk, eller med-lemmer av undergrunnsbe-vegelsen.

Besøkte sammen med noen av disse mine venner for-skjellige statlige barnehjem. Pikene har det temmelig bra, men guttene blir hardt og hensynsløst oppdratt. De får ingen religionsundervisning, ingen lomme penger og har bare lov til å forlate hjem-

dette nok. Penger får de ikke ta imot. **Forholdene i Øst-Tyskland har «løsnet» litt den senere tid. Personlig har jeg sendt pakker til en tre-fire stykker og har fått rørende takke-brev tilbake fra barna. Pak-kene kan sendes til Deutsches Roteskreuz Kindersuchdienst**

Har du alle-rede glemmt?

Det var en gang — —, ikke sant? Med ditt unge sinns begeistring kastet du deg inn i den europeiske skjebnekam-pen. Virkeligheten ble kan-skje noe hardere enn du had-de tenkt. Etter hvert ble du av alle de påkjenniger som skyttergravslivet bød på, — knadd sammen til et slags ro-bot-lignende vesen. Men in-nenfor det tilsynelatende harde skall befant det seg fremdeles et sitrende hjerte. I et nesten vanvittig håp klamret du deg til livet. Kan-skje lå du midt i granatreg-

net og hikstet fram brudd-stykker av Fadervår, mens døden høstet blant kamerat-ene omkring deg. Men selv kunne du som ved et under omsider stabbe deg på bena igjen, frynset og ør kanskje, dog i relativt god behold. Du var lykkelig over å komme heim til dine kjære. Men du kjente dog stikk i hjertet hver gang du traff fallne kameraters pårørende.

«Freden» med påfølgende «belønning» av den såkalte rettsstat ga deg ikke anled-ning til å rekke en hjelpende hånd til andre. Nå etterhvert er du kanskje likevel kommet opp til overflaten igjen du kan puste friere økonomisk sett. Når så behovet for hjelp framleis er der, er det din mo-ralske plikt å yte etter evne. Drøy ikke lenger nå! Noe må du kunne gi din trengende venn. Det får ikke være så nøye om det skal gå ut over ditt eget forbruk. Bruk spare-kniven fra nå av og utover, og de innsparte penger send-er du straks til Hjelpeorgani-sasjonen for Frontkjemper, boks 1407 V., Oslo.

Hvis du innvender at du ikke har råd, kan jeg fortelle deg at du vil føle deg mye rik-ere etter at du har gitt din skjerv.

Bjarne Dramstad.

guttene er «våre» barn! Ing-en andre tar seg av dem. Der-for kjære frontkjemperkame-rater, — og andre justisofre i Norge — send dem en liten pakke! Du hadde sikkert en tysk frontkamerat i siste krig. Kanskje er det nettopp hans sønn du sender en liten hil-sen fra Norge.

Tusenvis av gode norske borgere går fremdeles rundt i dette landet og venter på rettferd. De venter og krever at det skal bli slutt på den sadisme og den terror som fremdeles hersker i så rikt mon. Det prekes fremdeles om Norge som rettsstatt. Men alle, iberegnet Gerhardsen og Pål Berg vet jo at Norge al-deles ikke er noen rettsstat idag. Det må være hårde og frekke halser som for sin pre-stisjes skyld klarer å drive sin terror slik i årevis.

Vi ber dem gå rundt i Nor-ges bygder og besøke de stau-te, solide bønder, de rakryg-gede og velmenende jordens dyrkere. Jeg vil spørre: Kan de være landssvikere? Nei, og atter nei! Det kan de ikke være. Og likevel er de tram-pet på, forhånet og ødelagt både økonomisk og på sjelen. De tar sannelig på seg et stort ansvar de herrer som har sendt den forbannelsen over det norske folk som rettsopp-gjøret er. Ti år er gått uten at noe er rettet på. — Nå må alt skje på ett år!

Jeg undres over om konge-huset vil være med på en slik behandling av hundretusener

Når vil de villfarne forstå det?

Det russiske menneske — Ivan er vel omtrent like ver-difullt som det norske. Den russiske kommunisme har Vidkun Quisling advart Vest-Europa mot allerede for ca. 30 år siden. Man ville ikke høre på hans advarsler, fikk gjort nsajonal-sosialisme og fasisme (korporativ stat- til to skjellsord — «nasist» og «fasist».

Kommunismens farligste

av undersätter. Og jeg kan ikke forstå at det er med kongehusets bifall at slikt skjer. Nå må det bli fortgang med å rette det som rangt er. Vi krever at Forbundet pånytt går inn for våre rettferds-krav.

Bonde.

Vern om Grunnloven

I debatten i Stortinget om jesuittparagrafen fortalte hr. Hambro at Kongen i krigs-tiden gikk med grunnloven på seg og mange andre had-de den også med seg. Dette skulle vel utlagt bety, at det gjaldt å holde seg innenfor grunnlovens ramme.

Vi som vet hvordan Grunn-lovens ånd og bokstaver er blitt hensynsløst trampet un-der stol, finner det ikke bra, at Hambro nytter slike ut-talelser.

Skjønt vi er blitt vant med litt av hvert. Men at Hambro skulle begå noe slikt!

En forarget trønderbonde.

motstandere — fasisme og nasjonalsosialisme — ble knust av siste krigs store løgn og bedrag. Nå ser vi følgene i Ungarn. Alle som var med til å knekke fasisme og tysk nasjonalsosialisme er med skyldige i det skrek-kelige som foregår i Ungarn.

«Man kan bedra hele folket en del av tiden, en del av fol-ket hele tiden, men aldri hele folket hele tiden» var det Ab-raham Lincoln som sa.

En del av de villfarne ser mishandlingen av det ungar-ske folk og viser hjertelag; men er det gått opp for dem at de selv behandlet Quisling og Nasjonal Samling på sam-me måte i 1945?

Oslo, 7./12. 1956.

Sverke Baldersheim.

evne til å omgås folk, både venn og fiende.

Men hans bortgang er sam-tidig en kraftig appell til oss alle om etter evne å gå inn for arbeidet med å føre saken — Vår sak — videre frem til seier. Til det kreves en hel-hjertet oppslutning. La det bli vår tributt til vår venn Helge Grønstads minne.

Stillehavskysten, des. 1956.

M. I. Almers.

Triv til din Wergeland

Idag gjør jeg i farten re-daksjonen oppmerksom på Dagbladet side 8 nr. 285 for 6/12-56. Artikkelen Drømmen og skillingen er absolutt ver-difull, særlig følgende om Ilebufangene og alle de andre rettssvikfanger: Der satt an-dre i celler og leirer gjennom de som år som fulgte etter okkupasjonen. Mange av disse hadde utvilsomt vært fylt av ærlig overbevisning om å gjø-re noe stort for sitt land.

Se nå når jeg neppe har to pæle blod, nå er jeg vakker og nå er jeg god,

kan de mange postbellum-fanger herme etter Werge-land. Det er så mange som må få sine blomster etter sin død. Helge Grønstad var en av dem. — Fred med hans minne.

Hans Egede Nissen.

Beslaglagt bøker

Flere bøker som forherliger og forsvarer nasjonalsosialis-men ble forleden dag beslag-lagt i München. Det dreier seg blant annet om Rudolf Hess' brev og utenriksminis-ter Ribbentrops erindringer.

Forlaget som rammes driv-es av Hitlers stedfortredende pressesjef, Hermann Sün-dermann. I at er fem av de tolv bøker forlaget har gitt ut sat på svartelisten. Sün-dermann selv har fått to av sine bøker forbudt.

FOLK OG LAND

GAVBENGIG UKEAVIS

Ansvarlig redaktør Johannes Kringlebotn

Ved inngangen til det nye år

Av gammel vane ønsker folk hverandre «godt nyttår». Hvor mange mener det som noe mer enn en frase?

Våre folk mener noe mer. Det går som en rød tråd gjennom hele vår nyttårspost: Måtte det nye år gi oss den oppreisning vi nå har kjempet for i 12 år!

*

Vårt land brukte nådeåret 1956 meget slett. Vi sikter da ikke til det flittig arbeidende folk i bygd og by, vi sikter til de pappenheimere som tror det skal lykkes å lyve seg fra de ulykksalige rettsskandalene av 1945. Utredningen (om disse ting) fra rettsinstituttet i Stockholm var etter alt å dømme den største gave Norge fikk i 1956, men hvordan ble den mottatt? Energiske aksjoner ble iverksatt for å underslå kravet om en rimelig revisjon.

Dikteren Emile Zola satte Frankrike på høykant fordi

den franske rettsstat vilde avverge revisjon av Dreufusdommen. Saken gjaldt en enkelt person. Revisjonskravet hos oss gjelder dommen over en hel folkegruppe.

Nå har de styrende i Norge fått et nytt nådeår, 1957, og heller ikke her vil det kunne hindres at revisjonskravet må tas til følge. Enhver hederlig mann og kvinne plikter å bidra til at så kan skje. En rehabilitert norsk rettsstat er vel verdt å kjempe for.

Selv våre politikere — selv våre jurister som lot seg blinde av hevn tanker i 1945 — kan ikke unngå å se skriften på veggen. Var det landssvik å betrakte kommunismen som verdensfiende nr. 1 selv i årene 1940—45, og ta konsekvensen av det?

Var det norskdom og folkefelleskap å ofre halve Europa til kommunismen?

Spør Ungarn!

Fridtjof Nansen Heim åpner i formiddag
SKAL HUSE JØDISKE FLYKTNINGER

Bildet viser førstesideoppslaget i «Verdens Gang» for 14. desember 1956. Avisen brukte 4 spalters overskrift.

I meldingen heter det bl. a. at de jødiske flyktningene har vært et stort problem for hjelpeorganisasjonene, og det ble hilst med glede da nordmennene bestemte seg for at jødene skulle få inn i Fridtjof Nansen Heim.

Jødene har nemlig sine skikker som gjør det ytterst vanskelig for dem å bo i de vanlige leirene sammen med de andre ungarerne.

*

Nå blir vi selvfølgelig beskyldt for rasehat og mye annet rart. Men det er allikevel vår oppriktige mening at en nasjon som bl.a. selv har råd til å starte sin egen aggresjonskrig, også var den nærmeste til å bekoste de særfordeler som deres landsmenn skaper problemer ved å forlange, selv under ytterste nød og kaos i det land de har valgt som sitt.

Det spørs vel også om ikke de mange offervillige bidragsytere i Norge hadde tenkt seg sine penger anvendt til hjelp for flyktningene i sin helhet, — ikke til en spesiell og privilegert gruppe som ikke kan bo sammen med andre.

Fritt Slag

Et direkte spørsmål til Anders Lange

Herr Anders Lange!

Det var da en trøst å se at De iallfall kan mønstre en viss aktelse for Helge Grønstad, selv om De altså ikke kan godkjenne karakteristik-

Den vil nemlig absolutt ha det til at denne karen het Anders Lange. Men det er jo utenkelig —

Vil ikke De, herr Lange, gjøre meg den tjeneste å hjelpe litt på hukommelsen,

de 700 modige nordmenn som kvilte under de enkle bjørkekorsene fra Karelen til Kaukassis. Dere falt ned og tilba de tre Neroer fra Jalta. Det var der avgudene Roosevelt og Churchill solgte Ungarn som russisk protektorat til Stalin. — Dulles offentliggjorde en brøkdøl — en handel som ble konfirmert av Trumann, Atlee og Stalin i Potsdam. — Joda, dere som gjorde dere til klyser for Stalin og Churschill, fortsatte med spott og hån. Men «nu er det ild i di spotternes hus». Hva

Flyktningetragedier

Hva er barmhjertighet?

Av C. Waage

The quality of mercy is not strain'd.

It droppet as the gentle rain from heaven

Upon the place beneath; it is twice blest:

It bleseth him that gives and him that takes

It is an attribute to God himself;

And earthly power doth then show likest God's

When mercy seasons justice.

(William Shakespeare).

Medfølelsen og hjelpsomheten mot de ulykkelige ungarske flyktninger kan være et bevis på at brutaliseringen under og etter siste verdenskrig ikke helt har gjort Vestens menneske til en sjelløs robot. Kirken, pressen, kringkastingen, politikerne, alle er de med og taler de ulykkeliges sak og fordømmer voldshandlingene.

Men det er noe som ikke helt stemmer.

Det skrives og tales lite om voldshandlingene mot Egypts befolkning, hvis byer er blitt bombet, og sivile drept eller lemlestet. Det innrømmes riktignok at det britisk-franske-jødiske angrep var politisk uheldig. Men det er ikke det samme som menneskelig medfølelse.

Og Morgenbladet finner voldshandlingen endog politisk sett riktig.

Det kommer ingen harmdirrende protester og avskyresolusjoner når unge frihetselskende kyprioter dingler i britiske galger. I norske aviser kalles de ikke frihetskjempere, men partisaner og terrorister. Heller ikke kommer det protester mot de kollektive bøter den fattige befolkning ilegges fordi de ikke vil angi sine landsmenn

seg hjemme da Eden ringte til ham.

Og quislingen Adenauer er høyt æret og skattet.

Jo, tiden har forandret seg og menneskene med den.

Hundre tusen ungarske flyktninger. — Bak disse tall skjuler det seg mange tragedier. Likevel er disse tall små i sammenlikning med de mange millioner som i verdenskrigens siste dager i redsel for de russisk-asiatiske horder forlot sine hjem og alt og gav seg på vandring mot vest. Tusener og atter tusener ble liggende igjen langs veier og stier. Sult, sykdom og krigsflyenes bomber og maskinkanoner gjorde en rik høst blant de ulykkelige. — Ingen barmhjertighet.

Og flyene var ikke russiske. Vi skal minne deg om Dresden. Den ubefestede hospitalbyen Dresden. Til denne byen og skogene omkring var flyktningsskarene fra øst nådd fram. Sultne, syke, dødstrette skarer. Mødre med sine barn, gamle kvinner og menn. På sin målløse vandring hadde de stanset opp her. De skulle være sikre her ved hospitalbyen. Men hva hendte? Allerte bombefly — seksten hundre i tallet, fortalte triumerende «Røsten fra London» med fefer sprang

ne barn ved sitt bryst, omgitt av fosforflammer, løp omkring som levende fakler. Et djevelsk, forbryterisk, lett spill. Natt og dag i to døgn fortsatte angrepene. Da var det bare rykende askehope, grushauger, forkullede trestammer og menneskemumier igjen.

Man har anslått ofrenes tall til 326 000. Det var vel kjent av oppdragsgiverne for denne heldedåd at flyktningsskarene hadde leiret seg i byen og omegnen.

Overlagt sadistiske mord vil du kanskje si. — Du har rett i det.

Hvordan reagerte verdens samvittighet — kirken, pressen, kringkastingen og politikerne — overfor denne skjendige krenkelse av folkerett, moral og menneskelighet?

Er krigsforbryterne trukket til ansvar for denne verdenshistoriens største forbrytelse? Og hvor er det blitt av de mange hundre tusen flyktede russere, mange fra revolusjonens dager, som Vestens politikere utleverte til umennesket Stalin? Den 4. mai 1945 meldte britisk BBC at RAF hadde gjennomført sitt mest vellykkede angrep under krigen. Et stort antall tyske skip var blitt senket i Østersjøen, hette det. Men disse skip var full-lastet med flyktninger fra Østtyskland på veg til Danmark og Sverige. Det forelå ingen misforståelser. Man visste det var flyktninger.

Atter overlagt folkemord og krigsforbrytelse. Er det da så merkelig at man stiller seg skeptisk til alle de smukke ord og geberder. Er det annet enn et spell — bevisst eller ubevisst — for å glimre

Er vårt folk slått med blindhet?

Når ledende norske aviser betegner Kadars styre som quislingregjering må man spørre seg selv om det norske folk er politiske analfabeter, eller slått med blindhet. Meg bekjent ofret Quisling sine beste manndomsår i kampen mot kommunismen, mens Kadars er 100 prosent kommu-

betegner Kadars styre som quislingregjering. De må spørre seg selv om det norske folk er politiske analfabeter, eller slått med blindhet. Meg bekjent ofret Quisling sine beste manndomsår i kampen mot kommunismen, mens Kadar er 100 prosent kommunist. Quislings linje var et neutralt Norge. Det kommer tydelig fram i hans bok «Quisling har sagt». For historiens skyld hold derfor opp med sammenroteriet Kadar Quisling. Det hadde sett annerledes ut i verden idag om Quisling hadde vunnet gehør for sitt syn som han ga uttrykk for i boken «Rusland og Vi». Men det hører ikke til god tone og minne om at den så dagens lys år 1930. Boken er som skrevet av profetene, men havnet på bålet sammen med Hamsuns samlede verker.

Sigbjørn Dahl

Forbundets arbeide fortsetter med samme aktivitet som før!

Vi har fra 2. januar sendt ut giroblanketter for Forbundets medlemskontingent for 1957 og håper på et godt arbeidsår. Vi er takknemlige også for stønad stort eller lite. Vær vennlig benytt rubrikkene.

Godt nytt år alle sammen!

Forbundskassereren.

Fra Forbundets formann

Sender alle Forbundets venner i bygd og by mine beste nyttårsønsker. En serlig helsing og takk til alle nord-trøndere for deres høstoffsiv for Forbundet.

Eystein Utheim

Lø gård pr. Steinkjær

Et direkte spørsmål til Anders Lange

Herr Anders Lange!

Det var da en trøst å se at De iallfall kan mønstre en viss aktelse for Helge Grønstad, selv om De altså ikke kan godkjenne karakteristikken «frihetskjemper». Men — unnskyld at jeg spør — synes De egentlig at Deres «protest» akkurat på dette tidspunkt, da tusener av mennesker sørger over tapet av en trofast venn, var særlig taktfull?

Jo, jeg vet at De ikke alltid har for vane å være taktfull. Og det kan til tider være noe forfriskende, ja, direkte sympatisk, ved Deres mangel på takt. Men i et hus som døden nettop har hjemsøkt, tar det seg ubetinget best ut å gå litt stille i dørene.

Kan det muligens også være andre grunner til å gå stille i dørene? Nei, De hører jo til dem som allerede «da Nasjonal Samlings fylking ble reist i 1933» gjennomskuet førerprinsippet og bevegelsens dikatoriske tendenser.

Det må være min hukommelse som spiller meg et puss. Jeg synes så tydelig å huske et møte i Drammen 1934 (muligens 1935), hvor en svær kar med blond lugg og iført den grå skjorten til Fedrelandslagets ungdomsfylking sto på talerstolen, strakte høyre arm i været og brølte: «Vi er Norges nazister!»

Det må, som sagt være noe galt med min hukommelse.

Den vil nemlig absolutt ha det til at denne karen het Anders Lange. Men det er jo utenkelig —.

Vil ikke De, herr Lange, gjøre meg den tjeneste å hjelpe litt på hukommelsen, enten ved å benekte eller bekrefte ovenstående? Eller skulle Deres hukommelse også være skrøpelig?

I så fall får jeg se å få tak i noen andre av mine gamle kamerater som var med på dette møtet. Jeg har jo navnene på flere av dem, og noen av dem har overlevd østfronten.

For å komme tilbake til saken: Hadde Helge Grønstad under krigen vært i en alder og hatt en førlighet som tilot ham å dra til fronten, så hadde han vært der. Da hadde han vært hva De kaller en «ekte frihetskjemper». At han aldri ville ha blitt godtatt av en militærlege, er ikke hans skyld. Men — kampen mot kommunismen kan faktisk føres med andre våpen enn geværet, og kan være frihetskamp like fullt. Er det virkelig nytt for Dem?

D. Gjessing.

Anders Langes «belæring»

Håper at redaktøren tillater meg noen ord til herr Lange. — De var svært til kar i 1945 da De ivrig tok del i skriken og fengslingen av frontkjemper og andre NS-folk for å tekkes Stalins flirrende fjes. De var svært så tapper den gang, baglerbisp Berggravs gudløse kampfeller, «moskoitene», hadde besatt Nord-Norge og mulattbänder fra de engelske havnebyer ble strødd rundt om i Sør-Norge. Dere NS-motstandere spottet og hånte oss alle, til og med

den russisk protektorat til Stalin. - Dulles offentliggjorde en brøkdal — en handel som ble konfirmert av Truman, Atlee og Stalin i Potsdam. - Joda, dere som gjorde dere til klyser for Stalin og Churschill, fortsatte med spott og hån. Men «nu er det ild udi spotternes hus». Hva er det igjen av Nato om ett år, etter valgene i Tyskland? Det er mange som sier at Tyskland er ikke noe mere. Kan hende det. Men jeg tror at USA heller satser på Tyskland, enn på de ormette og kommunistinfiserte landene rundt omkring, innbefattet en nervesvak Eden.

Nei, vi NS-folk som fra 1933 fulgte kjempem og martyren fra Fyrresdal på hans ferd, trenger ingen narkotika for vår sjel, herr Lange! Det var ikke teoretiske spekulasjoner som gjorde oss til NS-folk. De får ta en titt utover Europa idag. De vil antagelig se et fillete Vest-Europa som stakarslig og maktesløs stirrer østover og finner seg i alt. For idag hjelper det lite å være store i kjeften bak en brei tysk rygg, for den er borte. Men kan hende vi NS-folk ennå fornemmer nornenes spinn.

Hjarrande Hvida.

Hva er en «quisling»?

Under de forferdeligste lidelser er kommunismens program — denne politiske satanisme — gjennomført i det russiske rike. Jeg har selv med mine egne øyne sett disse redsler på nært hold, men for dem som ikke har sett det er det vanskelig å fatte det fulle omfang av kommunismens forbrytelser. Den menneskelige fantasi stopper opp overfor disse uhyre lidelser.

Den som har sett bolsjevismen i praksis den har også sett bunnen av menneskelige lidelser. — —

Bolsjevismen er den mest dødelige fare som de nordiske folk har stått ansikt til ansikt med. Og vi vet at bolsjevismens system ikke har forandret seg en tøddel og heller ikke kan gjøre det. «Det er å skyte eller selv bli skutt».

Ordene er Vidkun Quislings — og hentet fra hans tale på Universitetsplassen 4. juli 1941.

I og med at norsk presse er enige om å kalle Kadar «Ungarns Quisling», må vel den samme Kadar ha avgitt en lignende uttalelse?

resolusjoner har unge mennesker elskende kyprioter dingler i britiske galger. I norske aviser kalles de ikke frihetskjemper, men partisaner og terrorister. Heller ikke kommer det protester mot de kollektive bøter den fattige befolkning ilegges fordi de ikke vil angi sine landsmenn.

Hvem bærer skylden for Ungarns tragedie?

Hvem bærer skylden for at Europa ble lemlestet og halvparten utlevert til det kommunistiske voldsregime?

Hvem bærer skylden for at Tyskland, Europas vern mot øst, ble rasert og trakk på? — at millioner av de dyktigste og hederligste mennesker ble drept, mishandlet eller deportert?

Tyskland er bare en blindtarm på Europas folkelegeme og som kjent kan en blindtarm skjæres bort uten at legemet tar skade, skrev et av våre hovedstadsblader — såvidt erindres i 1946. A hvor denne penneknekten har svulmet over utpønsknigen av denne makeløse sammenlikning, — over så stor politisk kløkt og visdom!

Eisenhover skal engang ha sagt at han aldri ville ta en tysk offiser i hånden. Idag tar han ham mer enn gjerne i hånden. Men han nektet

skarer. Mødre med sine barn, gamle kvinner og menn. På sin målløse vandring hadde de stanset opp her. De skulle være sikre her ved hospitalbyen. Men hva hendte? Allierte bombefly — seksten hundre i tallet, fortalte triumferende «Røsten fra London» — med fosfor, sprengbomber og maskingeværer kom i bølge på bølge innover byen og skogene omkring. Et inferno av ild, smertes- og jammerskrik. Mødre med si-

«Merkelig dom over Knut Hamsun»

Under henvisning til en artikkel av Halvdan Hydle i Aftenposten for 20. desember, vil jeg erklære meg fullstendig enig i overskriften. Det er i sannhet en merkelig dom. Jeg mener ikke den tyske dom over Hamsun, cit. av Hydle, nei det merkelige er da virkelig Hydles personlige dom over dommen.

Hydle omtaler Hamsun som et «geni som i senile år trådte på villstrå». Jeg kan ikke tro at Hydle da har lest «På gjengrodde stier». Hans karakteristikk av Hamsun tyder på at han i så fall neppe har forstått den. A nei. Den store mester som skrev denne boken, var nok ikke senil. — Men det har jo i alle år vært så lettvtint å kaste smuss på dem som ble rammet av Landsvikoppgjøret, og Hamsun er jo også i denne henseende «godt stoff».

Hydle unnser seg ikke for med stor freidighet å uttale sin mening om både nasjonal-sosialismen og Tyskland som kulturnasjon. Jeg skal klokkelig avholde meg fra å kommentere dette men anbefaler Hydles artikkel til selvstudium.

Det var en gang en miskjent statsmann som sa: «Det gjelder å forstå sin tid og ville det gode». Ett ord som jeg tror mange i dette land bør legge seg på sinne, — og før det blir for sent.

Forfatteren gir i artikkelen uttrykk for sin personlige — og formentlig også Aftenpostens mening. Vi får bare håpe at storparten av det norske folk er kommet noe lenger i oppfatning og forståelse av de ting og begiven-

Sverige. Det forelå ingen misforståelser. Man visste det var flyktninger.

Atter overlagt folkemord og krigsforbrytelse. Er det da så merkelig at man stiller seg skeptisk til alle de smukke ord og geberder. Er det annet enn et spell — bevisst eller ubevisst — for å glimre overfor seg selv og andre? — Eller politisk taktikk?

Man kan dessverre ikke frigjøre seg fra disse formastelige tanker.

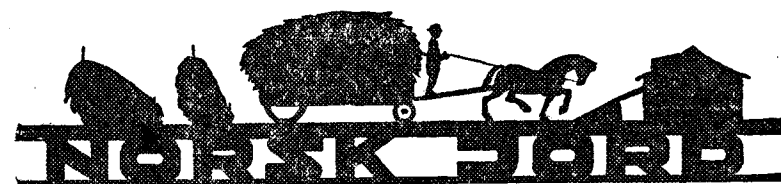
heter som forfatteren omtaler.

En mann som Halvdan Hydle har et godt navn som journalist og forfatter og burde her ha brukt sin penn på en verdigere måte.

RAGNAR BARKUNG.

— Mikhall Suslov heter en mann i Kreml som vi tydeligvis kommer til å få meget med å gjøre fremover. Nøyaktig hvilken makt han for tiden innehar innen Kreml er umulig å fastslå, men den er betydelig og kan være den betydeligste. Han innehar ihvertfall stillingen som 1. sekretær i sentralkomiteén (altså ikke i selve partiet, det er fremdeles Khrustsjov), og er som sådan ansvarlig for partiledelsens utenrikspolitikk. Han utøver sannsynligvis mer innflytelse på utenrikspolitikken enn Sjepilov. Suslov er 54 år gammel og går for å være «stalinist», altså talsmann for den «hårde linje». Han har da også stått Stalin meget nær. Det er sannsynlig at det var efter hans linje Sovjet-tankene rullet frem i Budapest.

— Styret for Det videnskapelege Forskningsfond av 1918, den humanistiske avdeling, har delt ut 8 stipendier på ialt 33 900 kr., derav 3 700 til cand. jur. Sverre Hartmann til en avhandling om den tyske politiske forberedelse av okkupasjonsstyret og dets gjennomføring under hovedfasene.

Hva det norske landbruket representerer — fra skog til blomster og fra bier til okser vil bli vist på en jubileumsutstilling i Oslo i 1959. Det forhandles for tiden med Oslo kommune om en passende utstillingsplass.

En lærerik historie om melka i Mjøndalen

I Drammens Tidende var det for en tid siden inntatt et angrep på bestyreren ved Mjøndalen Meieri. Her som andre steder klages det over melkens kvalitet, og ikke alltid uten grunn. Derfor tillater jeg meg noen bemerkninger:

For noen år iden kjøpte vi tomt i Mjøndalen sentrum og bygget nytt meieri der. Vi flyttet til sentrum fordi vi da fra meieriets butikk kunne betjene flest mulig av melkekonsumentene direkte. Derved fikk melken kortest og enklest vei fra produsent til forbruker. Vi hadde da bare noen få utsalg i perefieren av vårt område.

At vi kunne selge så stor part av varen direkte i vår egen butikk tjente vi leverandører på, og Mjøndalen utbetalte større pris enn noe annet meieri på Østlandet. Melkeproduksjonen holdt seg derfor bedre oppe i vårt distrikt enn i lignende sentrale strøk: Av den grunn trengte vi lite langveisfraktet suppleringsmelk, og gjennomsnittskvaliteten i kundenes spann lå på et meget høyt nivå.

Etter oppfordring av helsemyndighet, og for å følge med i tiden, installerte vi — med store omkostninger — flaskemelkeanlegg. Som det første i Buskerud — utenfor Drammen. Da dette var ferdig, kom alle kolonialkjøpmennene og forlangte å få melk å selge. De ville ha det for å kunne «yde service» — d.v.s. kapre kunder for andre varer. — Vi syntes det var urasjonelt og

demiddel vi har. Derfor er det sørgelig at den skal brukes til så mye:

Gerhardsen bruker den til å regulere prisnivået, Staten til å få inn penger (omsetningsskatt), sosialpolitikkerne til utjevning av inntektene på små og store bruk, og til å bremse på avfolkningen i fjell- og fjordbygder, og kjøpmennene til å «yde service». Jeg tror melken tar langt større skade av disse ting enn av den turnipsen vi dyrket for ca. 30 år siden. (Enkelte har trodd at den dårlige kvalitet muligens kom av turnipsen).

Det er i vår interesse å skaffe alle god melk, og vi gjør alt hva vi kan for det. — Men jeg er redd for at skal det fortsette med denne politikk blir den heller dårligere. Det eneste forbrukerne kan glede seg over er at den iallfall er *ekte sosialistisk*, og da fordøyes den kanskje allikevel. Vi bønder i Mjøndalen Meieris distrikt har den utvei at vi kan slutte å produsere melk. Den som ikke har stor nok gård til å leve av korndyrking, kan drive blomster og grønnsaker — eller ta arbeide på fabrikkene. Noen kan også bli kjøpmenn, for det trengs flere og flere av disse. Da befolkningen forlanger bedre og bedre «service».

— — —
Alvorlig talt: Vil forbrukerne ha god, frisk melk i fremtiden må de være villig til å betale det den koster å produsere — være villig til å gå noen skritt etter den, eller betale ekstra for å få den bragt til kjøkkenet, da kan

Stillingen som Forbundssekretær
lyses ledig.

Søknadsfrist 15. januar 1957.

FORBUNDET, Kierschowsgt. 5, Oslo.

Skamløs sammen- ligning

Hva «led» vi under okkupasjonen, sammenlignet med Ungarn de siste 12 år?

Det er ikke så sjelden at vi i denne tiden hører uttalt at VI NORDMENN som har opplevet den tyske okkupasjon har spesielle forutsetninger for å forstå det som skjer i Ungarn.

Om noen tilfeldigvis skulle ha kjennskap til de faktiske forhold i Norge i krigsårene ville han vel bare se langt på en.

Denne fikse ide om Norge som et særlig hjemsøkt land hva krigens ulykker angår, ser ut til å ha satt seg på fast etter å være blitt gjen tatt så ofte at den er blitt en urokkelig sannhet, noe i likhet med de 10 bud.

Selvsagt var okkupasjonsårene en tung og knugende tid, og det var krigstiden for alle som ble innviklet i den; også for de tidligere medlemmer av NS.

Men en midlertidig besettelse av veldisiplinerte tropper i et land som ble skånet for krigens store redsler er ikke noe sammenligningsgrunnlag med det som har skjedd, og skjer i Ungarn.

Etter fire års krig i hjertet av Europa ble Ungarn i 1944 «befrikk» av den røde armé. Med den fulgte massemyrder

tanks og kanoner som drukner frihetsskjempenes heltemodige opprør i blod — nye arrestasjoner, nye massemyrderier og en hundre-tusentallig strøm av redselsslagne flyktninger over grensen.

Hvordan kan de «gode» nordmenn få seg til å uttale at «vi, som selv har gjennomlevet en fremmed okkupasjon, lettere kan forstå ungarnernes lidelser?

Om ikke annet burde der være litt sans for dimensjoner.

Norge gikk ut av fem års okkupasjon, ikke bare med relativt få krigsødeleggelser, men også med nye store industrielle, betydelig nye jernbane- og veganlegg, og mange andre store aktiver, med statens og kommunens finanser i god orden, med en inntakt administrasjon praktisk talt fri for tomrom etter tyske embetsmenn og folkehelsen (barna inklusive) bedre enn både før og etter krigen.

Heller ikke skal man glemme at den tyske okkupasjon på flere måter var selvfor skylt. Det var den daværende norske regjeringen som med sin forsvarsødeleggelse og unøytrale politikk som var så

Sigbjørn Dahl, Skien

Farger & Kjem. Renseri.

Innehavere:

Sigbjørn Dahl

J. Engebretsen d. y.

ønsker alle sine forbindelser fortsatt fremgang og hell.

De bästa nyårsönsknningar till broderfolket i väster!
Med nordisk hälsning

C. W. Kårfors,
Sollentunga, Sverige.

GODT NYTTÅR

ønskes alle kjenninger.

PER NES.

GODT NYTT ÅR

ønskes alle våre feller!

F. U. JENSEN,
Skudeshavn,
Karmøy.

Godt år alle venner!

Gode makter står oss bi.

Karl Holter.

Jeg hilser og ønsker

GODT NYTTÅR

til mine lidelsesfeller i Nerlandsdalen og Bredtvedt. — Likeså alle Folk og Land's lesere. Et godt nyttår for vår felles sak.

Margrethe Bæverfjord,
Nordmøre.

Jeg sender min nyttårshilsen til venner og kjendte.

Et velsignet godt nyttår! ønsker jeg dere alle!

Magnus Myrland,
Trondheim.

1957

Et godt oppreisningens år ønskes alle!

Heil og sæl
Einar Nygaard.

NYTTARSHILSEN!

Godt nytt år ønskes alle partifeller. Spesielt Supplandfoss fangeleir.

Nils Fjellstøllia,
Vallekilen.

NYTTARSHILSEN!

Et godt nytt år ønskes alle feller!

Konrad Kroken.

De beste jul- og nyttårshilsninger sendes alle fangekamerater i nord og syd, som alle selvfølgelig holder Folk og Land.

Narvik den 4. desember 1956
Ottar Trældal og kone.

NYTTARSHILSEN!

Beste nyttårshelsing til venner og kjendte.

Ola Guterud,
Nore i Numedal.

ET GODT NYTT ÅR

ønskes alle fra

Jessheim og Havnås.

Hilsen!

Urmaker Finn Th. Bache,
Hegdehaugsveien 3B Oslo.

Medfanger på Bergenhus i 1946.

Sonja ønsker gjenoppta forbindelse. Viktig.

Bill. mrk. «Straks» til postboks 3214, Oslo.

HVER DRAPE SMØRER og
koster bare kr. 2.45 pr. l. —
men forlang brosjyre o.s.v.

CONTINENTAL
OIL COMPANY
Postboks 5141, Oslo N.V.

Tannlege Maamoen

Hansteensgt. 2

Telef. 44 43 33

UR

Jeg fører alle de kjente sveitsermerker som Omega, Longines, Certina, Cyma, Tissot, Revue, Antima og Allsport.

Utvalg sendes portofritt

R. Gjessing

URMAKER

DRAMMEN

Telefon 2507.

Tannlæge

MARTIN KJELDAAS

Hansteensgt. 2
Tlf. 44 75 54

Annelise Parow

TANNINNSEIING

Trondheim

Gisle Johnsonsgt. 5 - V. Ledmoen kirke - Voldsminde

Oslo Stigefabrikk

Brand-, maler- og skyvestiger oljet, m/kadimerte beslag

Inneh. Alf T. Lunde

nyvå. Etter oppfordring av helse-
det, og for å følge med i tiden,
installerte vi — med store om-
kostninger — flaskemelkean-
legg. Som det første i Buskerud
— utenfor Drammen. Da dette
var ferdig, kom alle kolonialkjøp-
mennene og forlangte å få melk
å selge. De ville ha det for å
kunne «yde service» — d.v.s. kap-
re kunder for andre varer. — Vi
syntes det var urasjonelt og
unødvendig at butikker, like inn-
på meieriets vegger, skulle få
melk å selge, og holdt igjen.

Men kjøpmennene dro til Tha-
gård. Denne institusjon som de
alltid har protestert mot — og vi
ble pålagt å levere melk til hele
hurven. Dette koster oss 9,5 øre
pr. liter (3 øre til kjøperen og 6,1
øre til kjøpmannen). Vi må nem-
lig ha den samme betjening, da
vi dels bruker butikklokalene i
meieriet til flasketapping.

At vi moderniserte vårt meieri
har således resultert i at vi må
utbetale mindre til leverandørene.
Følgen er at reduseringen av be-
setningene har øket i faretru-
de grad, og mer og mer av melk-
en må hentes langveis fra, melk-
en blir gjennomsnittlig dårligere
og dårligere. — Vi har pliktopp-
fyllende og samvittighetsfull be-
styrer, men ingen kan forbedre
melken etter at den er kommet
til meieriet.

Melk er jo det verdifulleste fø-

domster og gjønna-
ta arbeide på fabrikkene. Noen
kan også bli kjøpmenn, for det
straks, 2014 og flere av disse. da
befolkningen forlanger bedre og
bedre «servise».

Alvorlig talt: Vil forbrukerne
ha god, frisk melk i fremtiden
må de være villig til å btale det
den koster å produsere — være
villig til å gå noen skritt etter
den, eller betale ekstra for å få
den bragt til kjøkkenet, da kan
meieriet bringe den. Videre må
Thagård holdes utenfor. Og så
må ikke melken brukes til alle
mulige formål av politikerne.
Omsetningsskatt på melk må
sløyfes. Jeg forstår at det må
gjøres noe for å hindre avfolk-
ning i fjord- og fjellbygder, men
det er andre måter å gjøre det
på enn ved melken.

THORGRIM DAHL,
f. t. formann i Mjøndalen Meieri.

Verdt å merke seg

Til presten som beredte
Edith Cavell før henrettelsen,
sa hun de berømte ord: Pa-
triotisme er ikke nokk! —
et valgsprog som er tatt opp
av forkjempere for fred og
mellomfolkelig forståelse ver-
den over.

Prost A. E. Hedem

STATSMAKTENES REVOLUSJONÆRE FORHOLD TIL GRUNNLOVEN

1ste opplag er revet vekk. 2net opplag langt på vei til å
bli utsolgt. Send oss navnelister. Pris kr. 2, —pr. ekspl. +
kr. 0,25. Benytt postgiro 150 28.

FORBUNDET

Postboks 3214, Oslo

Den norska rättsuppgørelsen

Soni er vår oppreisning, og som alle våre feller bør an-
skaffe seg. — Hovedberetningen pris kr. 30, —+, porto 0,60.

Utdraget (på norsk) pris kr. 2,—. Send oss navnelister.

Benytt postgiro 150 28 Oslo.

Men en midlertidig beset-
telse av veldisiplinerte trop-
per i et land som ble skånet
for krigens store redsler er
ikke noe sammenlignings-
grunnlag med det som har
skjedd, og skjer i Ungarn.

Etter fire års krig i hjertet
av Europa ble Ungarn i 1944
«befrikk» av den røde armé.
Med den fulgte massemyrde-
rier, massevoldtekt, masse-
arrestasjoner, masseplynd-
ring, massehenrettelser og
massedeportasjon til Sibiria,
sulterasjoner og slavearbeide,
— en rød terror uten
stans i 12 — tolv — lange
år hittil.

Og deretter: borgerkrigens
redsler, okkupasjonsmaktens

talt fri for tomrom etter tys-
ke embetsmenn og folke-
helsen (barna inklusive)
bedre enn både før og etter
krigen.

Heller ikke skal man glem-
me at den tyske økkupasjon
på flere måter var selvfor-
skytt. Det var den daværende
norske regjeringen som med
sin forsvarsødeleggelse og
unøytrale politikk som var så
ulykkelig å trekke Norge inn
i krigen. Hadde vi som Sveri-
ge holdt vårt forsvar i orden
og ført en kompromissløs
nøytralitetspolitikk, overfor
alle stormakter, hadde vi som
svenskene sluppet fremmed
okkupasjon.

de profundis.

«Hjernevask» — politiker- nes fornemste våpen

Liu Shaw-Tong gir i sin bok
«Out of red China» en god inn-
sikt i hva hjerne-vask er. Den går
ut på å gi ord en ny betydning,
samt å lamme all normal tanke-
virksomhet. Hvis noen trots om-
hyggelig hjernvask kommer med
spørsmål, avfeies dette med at
spørsmålet er ikke korrekt og der-
for ikke kan besvares. Dette er
kinesisk bolsjevisme, og anvendes
spesielt på kinesiske analfabeter.
Her i Vesten, hvor folk kan både
lese og skrive i en utstrekning
som er utenkelig i Østen, hvor
hovedproblemet er å skaffe seg
noe å spise, skulle man tro at
hjernevask var ganske umulig. Og
likevel: Er det ikke noe som heter
først å feie for egen dør? Hvor-
dan er det for eksempel med alle
partiprogrammer? Gir de uttrykk
for det man har tenkt å gjøre?
Eller er det hjernevaskoppskrif-
ter?

Hvordan steller man med hi-
storieskrivningen? Skriver man
slik, at leseren får et sant inn-
trykk av hva der egentlig har
passert? Undertrykker avisene
her i Vesten noe av betydning
for verdens frelse? Eller driver
man også her hjernevask?

Noen hundretusen kjenner fra
lesning av forskjellige referater
og memoarer fra folk som deltok
i Jalta-konferansen, at man der
besluttet å tildele Sovjet hele
Østområdet som dets interesse-
sfære. Det var prisen for fort-
satt russisk medvirkning i å knu-
se Tyskland. Historiebøkene på

alle skoler i Vest tier fremdeles
om dette. De er til gjengjeld
stappfulle av lovprisninger over
de to store.

Avisene har også vært nød-
saget til å tie av hensyn til den
hjernevask demokratiene var ut-
satt for under krigen, ved presse
og propaganda.

Moskwa sier nå at opprørerne i
Ungarn er fascister, Morgenblad-
et og likesinnede sier at Kadar-
regjeringen er quislinger. Begge
disse uttalelser er «hjernevask».
Eden sier at krigen mot Egypt
var en politiaksjon. Moskwa sier
det samme om Ungarn. Også ba-
re hjernevask. Både i Vest og Øst
brukes nå de samme kampmidler
for å vinne folket, fortielse, løgn
og halve sannheter. Spørsmålet
er bare om det er finere eller
grovere vask. Motivene og målet
er det samme. Nemlig å forvirre
begrepene.

Telemarking.

Selskapsklubben «Gimle»

i Oslo, hadde straks før jul en
ualmindelig hyggelig aften i ro-
klubbens lokaler på Kongen. Det
deltok vel 130 mennesker, de
fleste fra Oslo og nærmeste om-
egn, men det kom også inn biler
fra Gjøvik, Stange, Sarpsborg
m.v. Helt fra første stund var
stemningen stor. Det var god
mat og årets nye juleøl. Musik-

Margrethe Bæverfjord,
Nordmøre.

Jeg sender min nyttårshil-
sen til venner og kjendte.

Et velsignet godt nyttår!
ønsker jeg dere alle!

Magnus Myrland,
Trondheim.

Medfanger på Bergenhus
i 1946.

Sonja ønsker gjenoppta for-
bindelse. Viktig.

Bill. mrk. «Straks» til post-
boks 3214, Oslo.

VI FÅR VEL OG

i det komande året vona på rett og rettferd.

TORE BERGSTØL

Nore i Numedal

Signa Nyttår!

både for avisa vår og alle medarbeidarane.

Håkon Sprauten.

Signing over arbeidet

og det nye år! Beste helsing til alle meningsfeller, både
kjente og ukjente.

Bjarne Dramstad, Flatdal.

Et riktig godt nytt år

ønsker jeg alle mine venner.

Otto Johnsen.

De beste ønsker

for det nye år ønskes av

Gotfr. Angelsen.

Et riktig godt nyttår

ønsker jeg alle mine kjenninger.

Astrid Berge.

ken som spilte til dans var for-
treffelig. Ellers var det et sang-
program, tildeling av «ordener»
til fortjente medlemmer og annet.
«Hjelpeorganisasjonen for front-
kjempere» arrangsjerte en ut-
lodning, og en pakkeauksjon.
Det ble et større overskudd som
kom godt med i hjelpearbeidet.

Ref.

Hybel ønskes i Oslo

for tidl. NS, 33 år, stille og
rolig kar, som skal flytte fra
Trondheim.

Bill. mrk. «Snarest» til
«Folk og Land»s eksp.

TANNLANSBLAD
Trondheim
Osle Johnsonsgt. 5 - V. Lade-
moen kirke - Voldsminde

Oslo Stigefabrikk

Brand-, maler- og
skyvestiger oljet, m/
kadimerte beslag

Inneh. Alf T. Lunde

Mosseveien 8

Tlf. 68 88 17, priv. 67 07 79

Arkitekt

HUSTAD

Bærumsv. 5, Ø. Ullern

Telefon 556129

Oslo

Spis i OBL

spisesalong i

NIELS JUELSGT. 31,

Hjemmelaget god mat.

tlf. 44 14 98.

JUSTUS VERICULTOR:

Den norske kapitulasjon

10/6—40

og

Krigføringsproblemet

1940/45

A. Lange: «Boken vil hevde
sin pass i bokhyllen til en-
hver tid».

Fåes i Kierschoésgt. 5/1, og
i Teatergt. 6 (Johannesen).
Pris kr. 3,—.

UNGKAR OG GÅRDBRUKER

Er det noen ensom front-
kjemperske eller søster, som
er straffet for sin barmhjer-
tighetstjeneste — som vil
skrive til meg.

Bill. mrk. «Ungkar og
gårdbruker».

FOLK OG LAND

Heksegryten i Midt-Østen

U.S.A. det eneste land som kan demme opp mot den russiske innflytelse

Solidariteten mellom araberstatene er mest store ord. Gjensidig mistenksomhet og rivalisering hindrer, og har alltid hindret statene i å gå sammen i en fast sammensveiset allianse. Det som binder Egypt, Saudi-Arabia, Jordan, Irak, Syria og Libanon sammen er hatet til Israel og de vestlige kolonimakter. Men når man kommer til samarbeid på det praktiske plan blir de store ordene uten nevneverdig innhold.

Det anti-kommunistiske Saudi-Arabia er redd for oljeinntektene etter Nassers nasjonalisering av Suez-kanalen og dessuten skremt av hans kommunistflirt. Irak vil ikke på noen måte avfinne seg med Nasser som araberstatenes leder, og konkurrerer med Egypt om innflytelsen i de øvrige land. Jordan vakler både bokstavelig og i valget om det skal orientere seg mot Irak eller Egypt.

Syria er Egypts påliteligste allierte. Det har innledet en meget pro-kommunistisk politikk som skaper frykt hos de andre araberstatene. Landet fører for tiden en politikk med aggressive trusler og press mot Irak. Syriske sabotører har sprengt irakske oljeledninger som går gjennom Syria og Jordan. Ledningen gjennom Jordan har ikke vært i bruk siden 1948 fordi den ender i Israel. Sprengningen blir tolket som en advarsel til Saudi-Arabia om ikke å vise unnfallenhet mot vesten om landet vil beholde sin oljeledning som går like i nærheten av den gjennom Jordan.

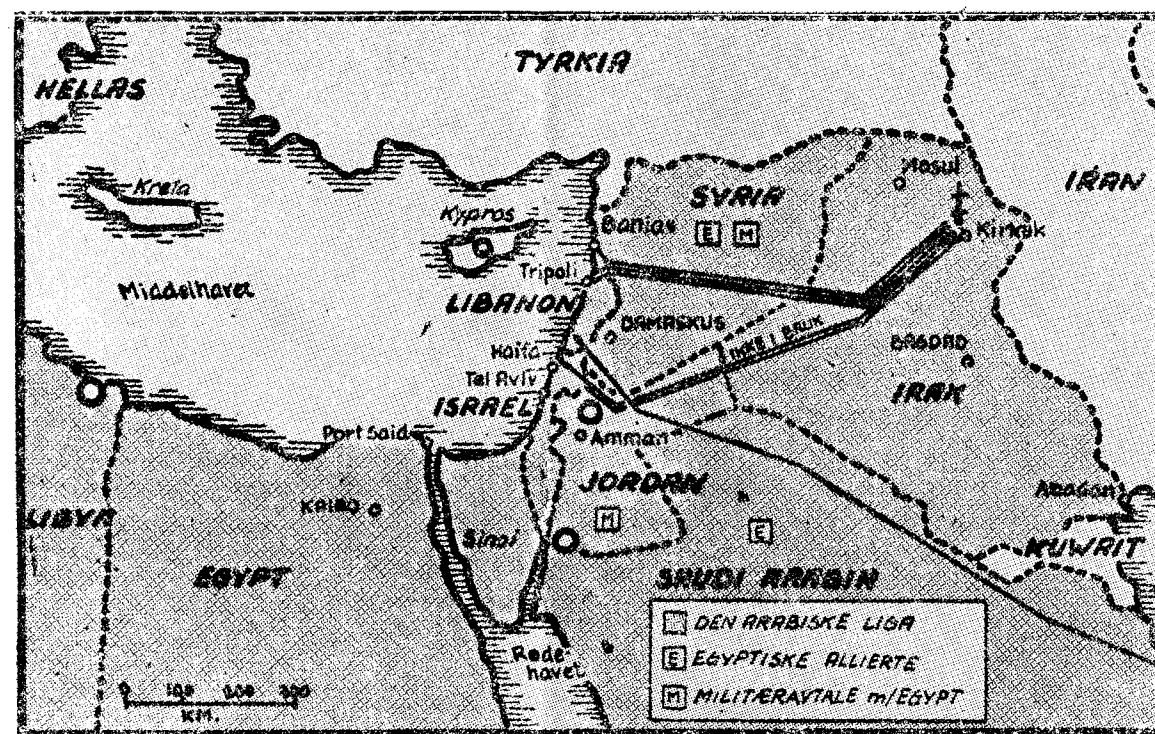
Sovjet har de siste årene intenst arbeidet på å skaffe seg fotfeste i Midt-Østen. Situasjonen i Syria og Egypt er et uttrykk for hvor vellykket denne politikken har vært. Frankrike og Storbritannia har med sin Suez-aksjon totalt ødelagt sine muligheter til å demme opp for denne innflytelsen. USA er antagelig det eneste land som kan hamle opp med russerne, og gi den vestlige politikken i Midt-Østen et langsiktig og positivt innhold.

Og så en kort omtale av de enkelte stater:

Tyrkia

24 111 000 innbyggere på 767 119 kv.km. Den europeiske del av Tyrkia er på 23 485 kv.

meget vennlig overfor USA som har gitt landet økonomisk og militær hjelp. Landets hær er på 500 000 mann og den mest veltrenede og beste

Det går fem oljeledninger fra Kirkuk i Irak fram til Middelhavet. Tre av dem går gjennom syrisk territorium og er alle sprengt av syriske sabotører. To av ledningene går gjennom Jor-

dan. Bare den ene av dem er fullført gjennom Israel fram til utskipningshavn, den andre er stoppet ved grensen. Disse ledningene har ikke vært i bruk siden Israel ble opprettet i 1948. Likevel har

syriske sabotører sprengt dem. Den eneste ledningen som er åpen og i bruk er den som går fra Saudi-Arabia til Saida i Libanon.

Saudi-Arabia

Anslagsvis 7 000 000 innbyggere på ca. 150 000 kv.km. (Grensene for unøyaktige til å fastsette størrelsen helt riktig). Kong Saud, verdens mest absolutte enehersker, er innbitt kommunistmotstander.

Han er pro-amerikansk, og landet får omtrent 90 pct. av sine inntekter fra oljekildene som drives av et amerikansk selskap. Han har ligget i stadig strid med Storbritannia over kontrollen av oljerike sheikdommer i området. Saudi-Arabia hater Israel, men fikk et sjokk ved Egypts skrøpelige militære insnats.

Israel

pital for å makte den storstilte og raske utbyggingen.

Frankrike er for tiden landets mest intime allierte. Det skyldes felles frykt og hat mot araberne under Nassers ledelse. Frankrike skaffet Israel moderne våpen like før angrepet mot Egypt og var også orientert om det på forhånd. Mye tyder på at Frankrike direkte bisto Israel under krigsoperasjonene. Landets hær moderne og seiersvant. De arabiske land har nektet å slutte formell fred med Israel og anerkjenne landet som egen stat.

Syria

3 800 000 innbyggere på 184 920 kv.km. Landet har

for det militære etterretningsvesenet. Landet det mest kommunistinfiltrerte i Midt-Østen.

Iran

20 850 000 innbyggere på 1 640 000 kv.km. Størstedelen ørken. Befolkningen muhammedansk, temmelig kjølig overfor de vestlige stormakter unntatt USA. Sovjets sjarmoffensiv har ikke fjernet gammel russefrykt. Vanligvis står landet sammen med de øvrige arabiske land, men er lite begeistret for Nassers beslag av Suez-kanalen.

Amerikanerne hjelper med treningen av hæren på 130 000 mann og virker som rådgiv-

Oberst Sundlos artikkel om forholdene i Midt-Østen, har vakt stor interesse blant leserne. Flere har skrevet til oss, og etterlyst nærmere analyse av forholdene. I forbindelse med oversiktskartet har vi fra «Dagens Nyheter» i Stockholm samlet endel opplysninger om de 9 stater som ligger i «brennpunktet» for Sovjets og Vestens kryssende interesser. Den karakteristikk som er gitt hver av disse stater, er også hentet fra den svenske avisen, — mens de øvrige kommenterende bemerkninger er redaksjonens egne.

lemskap i den anti-kommunistiske Bagdad-pakten på en dyktig måte.

og Frankrike. Egypts og Syrias diplomatiske representanter mistenkes for å inspirere opptøyene.

Jordan

1 500 000 innbyggere på 96 500 kv.km. (En tredjedel er flyktninger fra Palestina). Regjeringen har brutt den diplomatiske forbindelse med Frankrike. En varslet oppsigelse av traktaten med Storbritannia ennå ikke satt ut i livet.

Oppsigelsen vil bety at landet går glipp av britiske subsidier på 235 mill. kr. årlig som det vanskelig kan finne erstatning for. Regimet meget vaklende. Det er sluttet en militæravtale med Egypt og Syria. Så ustabilt som dette kongedømmet er, kan hva som helst skje.

Libanon

1 425 000 innbyggere på 8 800 kv.km. Befolkningen består av omtrent to like store grupper kristne og muhammedanere. Landet det kulturelle og økonomiske sentrum for araberverdenen.

Regjeringen pro-amerikansk

Egypt

22 500 000 innbyggere på ca. 999 000 kv.km. Dette området omfatter den libyske ørken, området mellom Nilen og Rødehavet og Sinai-halvøya. Det bebodde og dyrkede området er bare 34 815 kv.km.

Takket være Storbritannias og Frankrikes angrep har det lyktes Nasser å gjøre et militært nederlag til en politisk seier. Han driver et høyt spill om Suez-kanalen.

Irak

4 950 000 innbyggere på 444 442 kv.km. Landet det eneste arabiske medlem av Bagdad-pakten. På grunn av opinionen etter det fransk-britiske angrepet på Egypt har regjeringen måttet innta en kjøligere holdning overfor Storbritannia.

Landet nekter å delta i møter i Bagdad-pakten der britene er til stede. Forholdet til Syria ytterst spent.

vert. Frankrike og Storbritannia har med sin Suez-aksjon totalt ødelagt sine muligheter til å komme opp for denne innflytelsen. USA er antagelig det eneste land som kan hamle opp med russerne, og gi den vestlige politikken i Midt-Østen et langsiktig og positivt innhold.

Og så en kort omtale av de enkelte stater:

Tyrkia

24 111 000 innbyggere på 767 119 kv.km. Den europeiske del av Tyrkia er på 23 485 kv. km. med en befolkning på ca. 2 mill. Tyrkerne hater og frykter Sovjet-Samveldet.

I 1945 sa Sovjet opp sin nøytralitet- og ikke-angreps-pakt med Tyrkia. Befolkningen er muhammedansk og

meget vennlig overfor USA som har gitt landet økonomisk og militær hjelp. Landets hær er på 500 000 mann og den mest veltrenede og beste i hele området. Landet støtter Storbritannia på Kypros. Dette har ført til anstrengt forhold til Hellas. Tyrkerne liker ikke Nasser på grunn av hans pro-russiske politikk.

Han er pro-amerikansk, og landet får omtrent 90 pct. av sine inntekter fra oljekildene som drives av et amerikansk selskap. Han har ligget i stadig strid med Storbritannia over kontrollen av oljerike sheikdommer i området. Saudi-Arabia hater Israel, men fikk et sjokk ved Egypts skrøpelige militære insnats.

Israel

1 750 000 innbyggere på 20 850 kv.km. Landet har den mest demokratiske og stabile regjeringen i hele området. Landet avhengig av offentlig og privat amerikansk ka-

hånd. Mye tyder på at Frankrike direkte bisto Israel under krigsoperasjonene. Landets hær moderne og seiersvant. De arabiske land har nektet å slutte formell fred med Israel og anerkjenne landet som egen stat.

Syria

3 800 000 innbyggere på 184 920 kv.km. Landet har brutt den diplomatiske forbindelse med Storbritannia og Frankrike.

Hæren har den faktiske makt i landet, og den dikteres i stor grad av den unge sjefen

temmedansk, temmelig kjølig overfor de vestlige stormakter unntatt USA. Sovjets sjarmoffensiv har ikke fjernet gammel russefrykt. Vanligvis står landet sammen med de øvrige arabiske land, men er lite begeistret for Nassers beslag av Suez-kanalen.

Amerikanerne hjelper med treningen av hæren på 130 000 mann og virker som rådgivere i mange departementer. Den 37-årige Shahan som Mossadeq drev i landflyktighet, sitter nå fast i salen. — Under sitt Moskvabesøk nylig forsvarte han landets med-

te kongedømmet er, kan hva som helst skje.

Libanon

1 425 000 innbyggere på 8 800 kv.km. Befolkningen består av omtrent to like store grupper kristne og muhammedanere. Landet det kulturelle og økonomiske sentrum for araberverdenen.

Regjeringen pro-amerikansk og mindre fiendtlig overfor Israel enn de andre nabo-statene. Uro i hovedstaden etter at regjeringen nektet å bryte den diplomatiske forbindelse med Storbritannia

4 950 000 innbyggere på 444 442 kv.km. Landet det eneste arabiske medlem av Bagdad-pakten. På grunn av opinionen etter det fransk-britiske angrepet på Egypt har regjeringen måttet innta en kjøligere holdning overfor Storbritannia.

Landet nekter å delta i møter i Bagdad-pakten der britene er til stede. Forholdet til Syria ytterst spent. Irak har utnyttet sine store oljereserver på en klok måte gjennom storstilte langtidsplaner som styrker landets økonomi.

Europas og Ungarns frihet

SVAR til EGIL NORVI

Det er kanskje noen som begynner å forstå vår kamp mot bolsjevismen som begynner for omtrent femogtyve år siden. Det er like lenge siden Quisling sendte ut sin bok «Russland og vi».

Hvor endte vår kamp?

Quisling skutt som landsforræder. Vi andre forfulgt, alle frontkjempere skulle skytes i 1945. Vi ble støtt ut av de selvgodes samfunn og straffet etter god, folkedemokratisk oppskrift.

Likevel skulle vi stille oss til rådighet i en ny kamp mot bolsjevismen?

Jeg mener nei!

Når de andre i et overmodig flertall forfulgte oss gjennom disse femogtyve år og dermed ødela sjangsen for en europeisk seir over bolsjevismen, så har vi intet mere å gjøre. I høyden får vi atter en dolk i ryggen, slik som Hitler og Quisling da de førte oss i sine felttog mot Stalins velde.

Idag er det for sent. Vi lever i den 25. time, timen da det er for sent.

«Den som går foran i en alvorsdyst, han seirer ei, han kjemper kun og faller».

Vi er noen overlevende etter en gruppe som samtlige partier og klasser har ønsket døde og begravet. Derfor har vi intet med å stille oss til rådighet for de grådige herrer som styrer Vesten. For disse herrer er like kyniske som Moskvass herrer. England druknet de irske frihetskjempere i blod i 1916, de har druknet enhver frihetsbevegelse blant farvede folk i blod. De har sveket Ploen og randstatene, med største fornøyelse ville de svike oss en gang til. —

England og USA har dolket Europas fastlandsmakt i ryggen to ganger, de gjør det igjennom, Rest-Tyskland er dumme nok til å kjempe enda en gang.

Vel er det så at vi føler oss solidariske med vårt folk, med Nordens folk og nordisk tenkende mennesker. Vi skal ikke stikke kjepper i hjulene

for Gerhardsen, om han har valgt å fungere som statssjef for et nordisk Sør-Korea.

Vi føler oss vel solidariske med alle folk som vil frigjøre seg, enten det er fra Londons, New-Yorks eller Moskvass åk. Men det finnes ingen rene fronter. Stikker en enfoldig frontkjemper hue inn i en front for å være med, så vil han nok finne ut at han stikker hue inn i et hvepsebol.

Jeg kan forstå og beundre innsatsen til frihetskjempere

nødige imperier går han og stenger oljetilførslene for seg selv foran en storkrig, så finner jeg det så tåpelig, at de ansvarlige burde ha vært stillt for standrett og skutt.

Ikke av oss, men av sine lands borgere som de største forrædere mot sine egne fedrelands og den hvite manns hjemstavn.

Men dette kalles for demokrati.

Skal vi, gamle nasjonal-socialister krype inn under dette merke?

Fritt Slag

i Ungarn, Polen, Tyskland, ja også den norske hjemmefrontens vilje til frigjøring fra fremmedveldet. Jeg har et par brødre som har levd en årrekke i Sovjet, både innenfor og utenfor piggråden, så jeg antar at jeg er informert om hva som rører seg øst for jernteppet.

Men jeg synes vi bør styre oss for å gå med Vesten så lenge det finnes fribårne folk som lever som slaver og kolonier under ett eller annet imperium. Og når to slave-

Svar ærlig, den som har manns mot til å svare i en ulvetid.

Ola O. Furuseth.

Takk til EGIL NORVI

HERR REDAKTØR!

Vennligst overbring takk og hyllest til frontkjemper EGIL NORVI!

Med hilsen

Asbjørn Hansen,
Ladegårdsgrt. 23, Bergen.

Skuggevik : Øverland

Øverlands protest på Universitetsplassen verka ikkje slik «avskyelig» på meg. — tvert om.

Nettopp fordi eg har sett på Øverland som ein av dei færligaste eksponentane for den uhyggjelige utvikling — slik som hr. Skuggevik peikar på — vart eg serleg glad for å høyre. Øverland tok so heilhjarta fråstand mot Sovjets framferd i Ungarn.

Øverland sa mykje so godt at ingen andre kunde ha gjort det betre etter. M. a. slik han skildra den militære stoda. På den eine sida Sovjets veldige overvekt. — og på den andre stod Europa og Vesten splitta ved Suez — og med sine «divisjonar på papiret».

Sett på denne bakgrunn var det «uklokt» å protestere. Men når Øverland likevel modug og eldhuga oppglødde — praktisk talt — heile det norske folk med sine tankar og kjensler for Ungarn — stillte seg på den veike og undertrykte si side — mot den brutale og sterke makt, då kan ikkje eg anna enn vere mykje takksam mot Øverland. Eg kunde ikkje få anna inntrykk enn at Øverland var ein ærleg og djerv stridsmann — slike må me ha vyrdnad for anten dei elles er med eller mot oss.

Dersom me trur på åndsmakt vil nok tinga klårne med kvart, og den sterkaste ånd, sanninga og retten vil sigre.

Eg er liksom hr. Skuggevik noko «følsam» når dei kjem med sine «spark», men sa verkeleg Øverland noko på U.pl. som var så fornærmeleg at eg burde ha reagert? Kanskje har hr. Skugge-

vik vore so antipartisk innstilla, — av forståelege grunnar — overfor Øverland at han har lagt noko meir og verre i Øverlands uttale om tyskerne enn det Øverland faktisk sa?

Nei no er me verkeleg glade for at Øverland og det norske folk har fått augo opne for fåren frå Aust. — Mange er og vakne for maktmissbruket i Vest av «dei store». Men då må det vel fylgje «av seg sjølv» — at det norske folk vil og «feie for si eiga dør» — få slutt på det maktmissbruk og den urett som er lygna og hatets verk — som har vore gjort her i landet i lova og rettens namn etter «frigjeringa»?

SIGURD LYGSTAD.

Fra Gudbrandsdalen

Hr. redaktør!

Her følger et utklipp av bøndernes organ «Gudbrandsdølen» i Lillehammer.

I årene etter krigen ble NS-folk i avisen hånet og sjikanert på det skammeligste, med store overskrifter. Det var vesentlig folk av dalens beste slekter som var skyteskive.

Ennå 12 år etter, mens de fleste aviser har funnet igjen seg selv, fortsetter dette organ sin irriterende og forvirrende skrivemåte, mens bøndernes tillitsmenn i distrikterne strever med å få NS-folk

Bonde.

FOLK og LAND

Redaktør og utgiver:
JOHANNES KRINGLEBOTN

Ekspedisjon og kasse:
Postboks 3214, Oslo
Kierschowsgt. 5, Oslo
Telefon 37 76 96

Abonnementspriser:
Kr. 25,- pr. år, kr. 12,50 pr. halvår. Sverige og Danmark: kr. 29,00 pr. år, kr. 14,50 pr. halvår. Utlandet for øvrig: kr. 33,00 pr. år, kr. 16,50 pr. halvår. I nøytralt omslag kr. 35,00 pr. år, kr. 17,50 pr. halvår.

Løssalg 65 øre

Annonsepris:

32 øre pr. millimeter over en spalte. Bruk postgironr. 16450. Sambandstrykkeriet Oslo